

Geplaatst op zaterdag 13 oktober 2007 06:01

'Keuzes maken lastig voor VBOK'

Annetje Takke vertrekt als algemeen directeur van de VBOK. Medewerkers van de prolifeorganisatie werken „ontzettend hard” en hebben veel ideeën, zegt Takke. Maar de VBOK moet niet alles tegelijk willen doen, vindt ze. Al gaat het uiteindelijk wel over leven en dood.

AMERSFOORT - „Het gaat goed met de VBOK. Wat is er mooier voor een directeur dan weggaan op zo'n moment?” Annetje Takke, algemeen directeur van de VBOK, heeft onlangs aangekondigd dat ze per 1 december weggaat bij de prolifeorganisatie. Ze heeft een nieuwe baan: ze krijgt een managementfunctie bij de Rijnland Zorggroep, waaronder twee ziekenhuizen, twee verpleeghuizen en een woonzorgcentrum vallen. Zij wordt bedrijfsleider in de twee ziekenhuizen.

„Oude liefde roest niet. Het ziekenhuis blijft trekken”, legt ze uit. Voor ze bij de VBOK kwam, heeft ze als manager bij het Universitair Medisch Centrum St. Radboud in Nijmegen gewerkt. Ze heeft ook in de ouderenzorg gewerkt en een paar jaar economie en wiskunde gegeven aan een school voor voortgezet onderwijs in Rotterdam. Ze is opgeleid als bedrijfseconoom.

De Vereniging ter Bescherming van het Ongeboren Kind is in 1971 opgericht. Takke is van hetzelfde 'bouwjaar', vertelt ze. „Toen ik in juni 2002 bij de VBOK ging werken, bestond de organisatie ruim dertig jaar. De VBOK, begonnen als een initiatief van een paar vrijwilligers, is uitgegroeid tot een organisatie met vijftig beroepskrachten, duizend vrijwilligers en honderdduizend leden. De VBOK is heel groot geworden en heel bekend: vriend en vijand weet ons te vinden. We worden erkend door de overheid en krijgen subsidie.”

Wat haar opviel toen ze bij de VBOK kwam werken, was de bevoegenheid van de beroepskrachten en de vrijwilligers. „Er wordt ontzettend hard gewerkt bij de VBOK en er zijn ontzettend veel ideeën. De medewerkers zijn met hart en ziel betrokken bij de doelstellingen van de VBOK. Ik vroeg me wel af of al de energie die in het werk werd gestoken, opleverde wat je daarvan zou mogen verwachten.”

Niet alles

Als je effectief wilt werken, moet je je beperken, weet Takke. „Je kunt niet alles doen. Het gekke bij een organisatie als de VBOK is bovendien dat hoe harder je werkt, hoe meer geld het kost.” Zo'n 10 procent van de jaarinkomsten van de VBOK bestaat uit subsidie van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. De overige inkomsten moeten uit fondswerving komen. „Je moet jezelf ook steeds de vraag stellen: doen we wat de achterban wil? De VBOK is een vereniging, die werk uitvoert in opdracht van de leden.”

Takke heeft in 2005 in samenwerking met bestuur en medewerkers een strategisch beleidsplan opgesteld, waarin doelstellingen staan voor de komende jaren. Ook heeft ze een bijbehorende planning gemaakt. Op het voorblad van het beleidsplan staat een citaat van de Amerikaanse econoom Michael Porter: „De essentie van strategie is kiezen wat je niet zult doen.” Dat is moeilijk voor een ideële organisatie als de VBOK, zegt Takke. „Alles is belangrijk, want we

hebben het over leven en dood, over 33.000 abortussen per jaar." Toch is een strategisch beleidsplan, ofwel keuzes maken, nodig om effectief te kunnen werken, is haar overtuiging.

De VBOK wil doorgaan met professionaliseren, nog grotere bekendheid krijgen en doorgroeien, staat in het plan. De vereniging heeft in Gouda een opvanghuis voor jonge, zwangere vrouwen en wil meer van die huizen openen. De voorlichtingslessen op scholen zou de VBOK ook willen uitbreiden. „We bereiken nu 10 procent van de scholieren, we willen naar 20 tot 30 procent.”

De prolifeorganisatie wil de samenwerking met andere hulpverleningsinstanties de komende jaren blijven uitbreiden. De VBOK verwijst zonedig hulpvragers door voor aanvullende hulpverlening, bijvoorbeeld jonge vrouwen die in het VBOK-huis zijn opgevangen. „We willen een meisje van zestien met een kind niet op een zolderkamertje in Rotterdam achterlaten, op hoop van zegen. In het VBOK-huis mogen de meiden en jonge vrouwen negen maanden blijven wonen. Tot een jaar na de geboorte van het kind, kunnen ze nazorg krijgen. Wie daarna nog begeleiding nodig heeft, wordt doorverwezen.” De VBOK verwijst ook door als een hulpvraagster psychiatrische problemen heeft. „Een maatschappelijk werker is geen psychotherapeut, daarom verwijzen we voor aanvullende hulp door naar de GGZ, zoals het Riagg.”

Leven werven

Het strategisch beleidsplan is afgelopen zomer geëvalueerd. „De medewerkers zeiden unaniem dat ze het plezierig vinden ermee te werken”

Groei van het aantal leden blijkt moeilijk. De VBOK had ooit de ambitie door te groeien naar 125.000 leden, maar dat streven is bijgesteld. „Onze doelstelling is vooral nog om honderdduizend leden te houden. Er is natuurlijk verloop, doordat mensen overlijden of trouwen en besluiten dat één lidmaatschap wel voldoende is. Om het ledental op peil te houden, moeten we elk jaar duizend tot tweeduizend nieuwe leden werven. Dat is al moeilijk genoeg, want mensen moeten kiezen uit veel goede doelen en het aantal belijdende, actieve christenen neemt af in Nederland.” Hoewel je geen christen hoeft te zijn om achter het werk van de VBOK te staan, benadrukt ze.

„De VBOK is een algemene vereniging met een profifedoelstelling. Iedere christen kan achter de doelen van de VBOK staan, niet-christenen kunnen dat net zo goed. Een van de oprichters van de VBOK was een antroposoof. Ook niet alle hulpverleners zijn christen. De nieuwe directeur hoeft ook niet per se christelijk te zijn.”